

גליזון ט'
ניסן תשפ"ג לפ"ק

בדוק את עצמך
מס' ברכות - דף

ברכי נפשי - יתמו חטאים

- (א) "הנהו בריוני וכו'", מאיזה פסוק יש "לכאורה" הוכחה לר' מאיר להתפלל שימותו הבריונים? ולמה אין זו הוכחה? (ב' סיבות)
- (ב) האם פירוש המלה "חטאים" הוי חוטאים או עבירות (ס'ווענדט זיך)? מה פירוש המלה "שפיל" לסיפיה דקרא? (רש"י)
- (ג) "רני עקרה לא ילדה", מה היה טענת הצדוקי על פסוק זה? למה אין זו טענה בכלל? וא"כ מה באמת הפשט?
- (ד) "מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו", מה היה טענת הצדוקי על זה? ומה ענה לו ר' אבהו על זה?
- (ה) מה לומדים מהפסוק "סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר"? ומנלן דבדברי תורה מיירי? (רש"י)
- (ו) כנגד מי אמר שלמה הפסוק פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה?
- (ז) מהו העולם הראשון שדר בה דוד? ומה השירה ששר על זה? היכן הראי? (רש"י)
- (ח) מהו העולם השני? מה השירה ששר?
- (ט) מהו עולם השלישי? ומה השירה? מאי "כל גמוליו"? ומה הטעם שעשה הקב"ה כך? (ב' טעמים)
- (י) מהו עולם הרביעי? ומה השירה?
- (יא) מהו עולם החמישי? ומה השירה? מאי משמע דעל זה נאמר?
- (יב) כשביקש רב שימי בר עוקבא פשט מר"ש בן פזי, מה חשב ר"ש שהוא רוצה? (רש"י) ומה היה הדרש שדרש לו?
- (יג) מה התכוונה חנה באמרה "אין צור כאלוקינו"? "כי אין בלתך"?
- (יד) מה רצה באמת רב שימי בר עוקבא שר"ש בן פזי ידרשנו?

ט"ו) מה הם החמשה דברים שיש לנשמה בדומה להקב"ה?

סוגיא דחזקיהו המלך

(א) "מי כהחכם ומי יודע פשר דבר", איך דורשים פסוק זה?

(ב) מה הי' ההוכחה של ישעי' הנביא שהוא עדיף מחזקיהו המלך? מה הי' ההוכחה של חזקי' שהוא עדיף מישעי'?

(ג) מה עשה הקב"ה?

(ד) "כי מחר אתה מת ולא תחיה", מהו כפל הלשון? למה הגיע עונש זה על חזקי'הו? והרי ראה ברוה"ק שיצאו ממנו בנים שאינם הגונים?

(ה) למה ביקש חזקי'הו מישעי'הו שיתן לו את בתו? מה ענה לו ישעי' על זה? מה השיב לו חזקי'הו?

(ו) מה לומדים מהפסוק "הן יקטלני לו איחל"? "כי ברוב חלומות והבלים וכו' את האלוקים ירא"?

(ז) "ויסב חזקי'הו פניו אל הקיר", מה הכוונה? (2) "והטוב בעיניך עשיתי", מה הכוונה? (2)

(ח) מה הם שלושה הדברים שעשה חזקי'הו והודו לו? מה הם השלושה שלא הודו לו?

(ט) למה גירר עצמות אביו? למה סתם מי גיחון? היכן הוא גיחון? (כל זה ברש"י)

(י) "עבר ניסן בניסן", בהוא אמינא דגמ' מתי עיבר את החודש? (רש"י) מה מקשה הגמרא? למסקנא מה עשה ומה סבר?

י"א) מי תלה תפילתו בזכות עצמו ומנלן? מנלן דתלו לו בזכות אחרים? מי תלה בזכות אחרים ומנלן? מנלן דתלו לו בזכות עצמו?

י"ב) מה הכוונה בפסוק "הנה לשלום מר לי מר"?

שונמית

(א) "נעשה נא עליית קיר קטנה", מה פירוש עליית ומה פירוש קיר? (ב' שיטות)

(ב) הרוצה ליהנות משל אחרים האם אין בזה איסור? וממי ההוכחה? הרוצה שלא ליהנות האם אין בזה משום גאווה או שנאה? וממי ההוכחה?

(ג) "ותאמר אל אישה", מה לומדים מזה? מנא ידעה דאלישע הוי איש קדוש? (2)

ד) "קדוש הוא", מה לומדים מזה? ומנלן הראי' לזה?

ה) "עובר עלינו תמיד", מה לומדים מזה?

מאמרי ד' יוסי בר' חנינא בשם ר' אליעזר בר יעקב

א) איזה הלכה לומדים מהפסוק "ממעמקים קראתיך ה'?"

ב) מה לומדים מהפסוק "ורגליהם רגל ישרה?"

ג) מה לומדים מהפסוק "לא תאכלו על הדם?"

ד) על מי הכתוב אומר "ואותי השלכת אחרי גויך", ומה הכוונה?

שטיקל פאר די משנה

א) להלכה, עד מתי אפשר לקרוא קר"ש של שחרית?

ב) "הקורא מכאן ואילך לא הפסיד", מה מוסיף על זה רב חסדא בשם מר עוקבא? (לפי ב' הלשונות)

ג) מה לשון הברייתא דהוי תיובתא דרב חסדא (לשון א') וראי' לרב חסדא (איכא דאמרי)?

ד) איך רואים במשנתנו דגדול הקורא ק"ש בעונתה יותא מהעוסק בתורה?

משנה

א) מה לומדים מבשכבך ובקומך לבית שמאי? לבית הלל? מה הוכחת ב"ה לחלוק על ב"ש?

ב) מה אמרו החכמים לר' טרפון אחר שסיכן עצמו מפני הלסטים?

לאמיר זיין פרייליך

פרוי צום מאן: איך האב שוין ב"ה אויסגערייניגט אלע שעלוס (מדפים) פאר פסח, נישט איבערגעלאזט גארנישט
מאן: זייער שיין, וואס בלייבט מיר איבער צו טון יעצט?
פרוי: וואס הייסט וואס, לאמיר גיין צום רעדזשיסטער (קופה) און צאל פאר אלס, זיי מוחל...

בהרבת חג כלל ולאחרי, שנכתב לצאת מכל המצרים לחירות אמיתית בכל האזנים
המברך אתכם בכל הארץ: אברהם מרדכי מלמד

דף התשובות לגליון ח'

המשך - סוגיא דרבנן גמליאל

- (א) האם הרבנן חולקים עליך ויחיד ורבים הלכה כרבים או כוותך סבירא להו ורק עשו גדר כדי להרחיק אדם מן העבירה / גדר להרחיק וכו' /
 (ב) האם סברי רבנן כר' אליעזר דושכבך הוי כל זמן שדרך בנ"א לשבכ או דלמא סבירא כוותך דושכבך כל זמן שבני אדם שוכבים
 (ג) דזה פשיטא דמותר, כדאי' לקמן במתני' כאדם הקורא בתורה
 (ד) המקשן הבין שרבינו הקדוש אמרו, ולכן שואל מי אמר ר"ג
 (ה) רבנן גמליאל בעצמו אמר זאת לבניו

סוגיא דקרנן פסח

- (א) במשנתנו לא נזכר אכילת פסחים בין הדברים דמצוותן עד שיעלה עמוד השחר, משמע דמצוותן עד חצות, ובברייתא זה כן מוזכר דמצוותן עד עמוד השחר
 (ב) גזירה שוה בלילה הזה ממכת בכורות / יכול יהא נאכל כקדשים ביום ת"ל בלילה, הזה למעוטי לילה אחר
 (ג) לא תותירו ממנו עד בוקר / אי מהתם הייתי אומר דקאי אבוקר שני / כל בוקר בוקר ראשון
 (ד) כדרך תודה שאף הוא זמן אכילה יום א' ואוכל כל יום שחזיתתה והלילה עד הבוקר
 (ה) ר' אליעזר ור' יהושע / שם תזבח את הפסח בערב כבא השמש מועד וכו'
 (ו) כי בפסוק מוזכר שלשה זמנים שאינם שווים / לא, לפי שאין שורפים קדשים ביו"ט

- (ז) שנגאלו כבר מבלילה, שיצאו רק ביום למחרת / על שעת חפזון אי חפזון דמצרים או דישאל

אגדתא דיציאת מצרים

- (א) לשון בקשה / כדי שלא יאמר אותו צדיק אברהם ועבדו וענו וכו' לא קיים בהם / ישראל אמרו ולואי שנצא בעצמינו
 (ב) השאלום בע"כ / מחלוקת בין האיכא דאמר'ם / ונות בית תחלק "שלל" / משום משוי
 (ג) ר' אמי - כמצודה שאין בה דגן, ר"ל - כמצולה שאין בה דגים / על שפת הים ולא בתהום
 (ד) לך אמור להם אני אהיה עמכם בשיעבוד מלכויות / רק פעם אחת אהיה בשיעבוד זה / כי משה אמר דיה לצרה בשעתה
 (ה) ענני שתירד אש מן השמים וענני שלא יאמרו מעשי כשפים הם

משנה

- (א) לת"ק - משיכיר בין תכלת ללבן ר"א-בין תכלת לכרתי / ר"א-עד הנץ, ר"י-עד ג' שעות / לא הפסיד, כאדם הקורא בתורה

זמן קריאת שמע של שחרית, וסמיכות גאולה לתפילה

- (א) הו"א-בין גיות צמור לבן לגיות תכלת, מסקנא-בגיה אחת בין תכלת ללבן שבה / הא בליליא נמי ידעי

- (ב) ר"מ-משיכיר בין זאב לכלב / ר"ע-בין חמור לערוד / אחרים-משיראה חבירו ברחוק ד"א ויכירו
 (ג) רב הונא- הלכה כאחרים, אביי- רק לתפילין אבל לק"ש כותיקין
 (ד) כדי לסמוך גאולה לתפלה / ייראוך עם שמש
 (ה) הסומך גאולה לתפלה אינו ניזוק כל היום כולו / אני סמכתי גאולה לתפלה וניזקתי
 (ו) מה שהיה צריך להביא הדסים לבית המלך אינו נקרא היזק כי צריך להיות מוכן לשלם עבור לראות פני מלך
 (ז) שאם יזכה יבחין בין מלכי ישראל למלכי עכו"ם
 (ח) זימנא חדא סמך גאולה לתפלה ולא פסיק חוכא מפומיה כולא יומא
 (ט) ר"א בהו"א-תהא בערבית, במסקנא-תהא במנחה, והא"ר יוחנן איזהו בן עוה"ב הסומך גאולה לתפלה דערבית
 (י) כיון דקבעוה רבנן כתפלה אריכתא דמייא / דאל"כ ערבית היכי מצי סמיך והא אומרים השכיבנו י"א) הואיל ולא אמרו דוד המלך עד אחר י"ח קפיטלעך / אשרי האיש ולמה רגשו חדא פרשה הוי
 (י"ב) 1) ק"ג פרשיות אמר דוד בלי הלוקה עד שראה במפלתן של רשעים שנא' יתמו חטאים וכו' 2) כל פרשה שהיתה חביבה על דוד פתח באשרי וסיים באשרי וכו'